

Η ησυχία ως τρόπος συνάντησης

/ Γενικά

Ο άνθρωπος της εποχής μας, είν' αλήθεια, δεν βρίσκει χρόνο να δει τον εαυτό του, να συναντήσει τον αδελφό του, να βρει το Θεό του. Παρ' όλες τις ευκολίες που υπάρχουν, σε αντίθεση με το χθες, εν τούτοις τρέχει, αγχώνεται, δεν ηρεμά. Και βέβαια μια τέτοια ζωή δεν αναπαύει το βαθύτερο εαυτό του που αναζητά την ηρεμία και την ειρήνη.

Ασφαλώς τα όποια «πρέπει», που πραγματικά ή υποθετικά πηγάζουν από την Εκκλησία, όχι μόνο δεν δείχνουν οδό σωτηρίας αλλά συγχύζουν και ταλαιπωρούν το σύγχρονο άνθρωπο που χρειάζεται ένα άλλο τρόπο προσέγγισης.

Η ανάγκη για ουσιαστική σχέση με τον εαυτό μας που διχάζεται, με το συνάνθρωπό μας που χάνεται και με το Θεό μας που κρύβεται, πάντα υπήρχε και θα υπάρχει ως πανανθρώπινη ανάγκη, ακόμα κι αν μην συνειδητοποιείται και δεν αναζητείται. Αφού φαίνεται, όταν υπάρχει η χαρά και η πληρότητα που γεμίζουν την ύπαρξή μας.

Η Εκκλησία μπροστά σ' αυτή την ανάγκη προτείνει την ησυχία. «Σχολάσατε και

γνώτε ότι εγώ ειμι Κύριος». Στη διακοπή από το τρέξιμο, στην ηρεμία των εξωτερικών θορύβων και εσωτερικών λογισμών, θα δούμε πιο καθαρά αυτό που θέλουμε στο βάθος και που μας αναπαύει την καρδιά. Ο αγχωμένος και ο ευρισκόμενος σε συνεχή κίνηση δεν μπορεί να δει την ομορφιά γύρω του, δεν μπορεί να συναντήσει το Θεό της καρδιάς.

Η σύγχρονη παιδική νοοτροπία, που ενδεχομένως να συναντάται ακόμα και σε μεγάλους στην ηλικία, θέλει το αποτέλεσμα χωρίς κόπο και την επιθυμία να πραγματοποιείται πάση θυσία. Όμως η πραγματικότητα της ζωής απογοητεύει τέτοια νοοτροπία με αρκετή σκληρότητα. Υποδεικνύει ότι δεν μπορείς να τα θέλεις όλα όπως τα θέλεις και όταν τα θέλεις.

Φαίνεται ότι «οι άνθρωποι της Εκκλησίας» δεν έχουν ξεφύγει απ' αυτή τη νοοτροπία κι απογοητεύονται, όταν η λίγη και βιαστική προσευχή τους δεν έχει αποτέλεσμα ή όταν χωρίς ησυχία δεν έρχεται η Χάρης και η γνώση του Θεού.

Όσοι αντιστάθηκαν στην κοσμική νοοτροπία, που θέλει τον άνθρωπο συνεχώς να κάνει κάτι και να μην ησυχάζει, βρίσκοντας λίγη ώρα της ημέρας ή της νύκτας για να μιλήσουν με τον εαυτό τους, να μελετήσουν και να προσευχηθούν, ανακάλυψαν την ομορφιά της ησυχίας, τη δύναμη της συνάντησης, τη χαρά της κοινωνίας.

Ανακαλύπτοντας τον εαυτό μας που δεν ξέραμε, μπορούμε να συναντήσουμε το διπλανό μας που είναι όπως εμάς. Ακόμα, μπορούμε να ακούσουμε τον άορατο και ακατάληπτο Θεό που έρχεται στην καρδιά που ησυχάζει και ταπεινώνεται, που μετανοεί.

Τότε μας αποκαλύπτεται η άλλη βιωτή, της αιωνίου απαρχής, μέσα από τα προβλήματα και τις έννοιες της παρούσας ζωής.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com